

Kad dođe Sudnji dan za životinje, Bog upita goveda: „Šta ti je, te već vekovima preživljavaš?“ A govedo reče: Bila je pored jaseja i jedna pregršt trave koja je tako lepo mirisala! Bilo je šteta u jednom zalogaju to progutati!“ Bog odgovori: „Bojao si se da ubereš svoju sreću. To je greh koji se nitim ne može nadoknaditi!“

DETE.
Ona pomisli: „Kako liči na svog oca!“ I morade da sagne glavu.

„Zbogom! Tais (reče Nisia): uzalud ćeš me zaboraviti, pošto ću se ja sećati tebe.“

Ako sumnjate u svašta i u sve, nemojte isključivati ni sebe.

Voleti nekog čoveka zato što je siromašan izgleda mi božanski apsurdno. Ja ništa više ne volim nekog siromaha od nekog bogataša. Ali mrzim društvenu nepravdu iz istih razloga iz kojih ne mogu da podnosim ni loše sastavljen orkestar.

Bilo je to na steni u Eysru, nešto posle 1918. Jedna prodavačica novina razgovarala je sa poštom. On joj je pričao: „Iksovi se razvode. Moralo je tako da se završi.“
— Šta čete! reče prodavačica. Četiri godine, žene su bile lake. A i ljudi su suviše dugo ostali odsutni. Greška je i do jednih i do drugih.

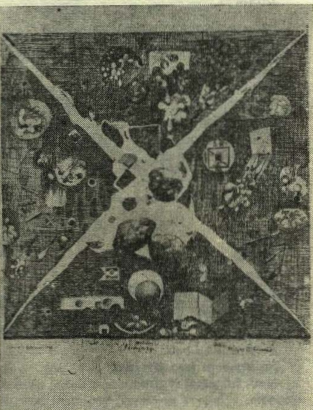
Zašto se smeješ? Ako ljudi još uvek smatraju da je rat jedini način da rešavaju

IZ STRANIH KULTURA

10-74632931
KLOD AVLIN

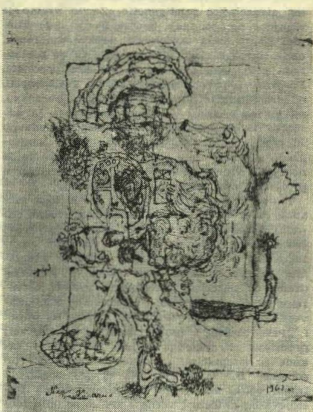
aforizmi

BRANKO MIJUS, formiranje

DA LI JE SMRT KRAJ

10-74632942
ĐORĐE DIMITRIJEVIĆ

RADOMIR RELJIC neko je zakoračilo

OTVORENO PISMO

Mladim inženjerima, fizičarima, matematičarima, hemičarima, tehnolozima i apsolventima tehničkih i prirodno-matematičkih fakulteta.

Elektronska industrija Niš, najveći jugoslovenski proizvođač elektronskih aparata, njihovih sastavnih delova i uređaja, u svom proizvodnom programu ima i razvoj i osvajanje visokosposobnih mašina za rešavanje problema savremene administracije i banaka, telefonskih i telegrafskih veza, daljinskog upravljanja, merenja itd.

Za realizaciju ovog programa potrebno nam je da pronademo kvalitetan rukovodeći, istraživački i specijalni kadar, koji će

IZBOR IZ LISTOVA I ČASOPISA

U rubrici Izbor iz listova i časopisa prvi put objavljujemo i jedan novinski oglas. Činimo to zbog toga, jer je ovaj oglas sadržine još uvek je prava retkost kod nas. Ako ga u privredi i bilo u kulturi i prosveti sigurno nije.

svoje probleme, to je zato što tako oni doče.

U svakom životu, u svakom sreću, jedne dana — ponekad samo za trenutak — zaustavi bui čitavog sveta. I čovekovo postojanje je opravdano.

O svemu suditi na osnovu samog sebe, kakva laština, ili kakva slabost! Ali pošto se ne može drugačije suditi...

Srce svake zemlje je u njenom narodu. Pa i ako srce nije uvek u pravu, ono je izvor svih snaga, ono je strast, ono je život.

Jedan beli čovek, jedan crni čovek, jedan žuti čovek: sve suze su slane.

Nije isto srce od kamena i srce od leda. Ovo drugo je tvrdo samo zato što ga se sunce nije nikada dotaklo.

Ne može se učiti životu. Ko za to nema nikakvog dara, do zadnjeg časa živeće u izgnanstvu.

Smrt, to je tajna koja pripada svima.

Bog, ja ga ne vidim nigde. Ja vidim lepotu prirode, njenu divnu i mnogostruku

lepotu, kao i lepotu nekih bića. I ja bih prihvatio da mi se kaže: Bog, to je lepota. Ali, ljudi mi kažu: Bog, to je dobrota, istina, moral, pravda. U tom trenutku, sav užas ovog sveta, laž, nemoral, nepravda, ustaju na noge i cerekaju se.

Zivot mu je dosadai, ali se boji da umre.

Od žrtava se može tražiti da zaborave samo onda ako dželatli pristanu da se sećaju.

Srećni ljudi trebalo bi da se staraju o sreći drugih.

Zahtevati to od nesrećnih, bilo bi suviše.

Da li je zaista bilo potrebno po malo od svega da bi se stvorio svet?

Najveća ludost. Zuriti na spavanje da bi se što pre stiglo do sutrašnjeg dana.

Nezahvalnost nas ne bi nimalo uzbuđivala kad ne bismo vodili računa o svojim dobroćinstvima.

Jedna mogućna reč „na kraju“: Ako sudim po žalosti s kojim se rastajem od života, onda sam morao biti mnogo srećniji nego što sam mislio.

(Klod Avlin: iz zbirke aforizama „Avec toi-même, etc.“)

obave da se odgovor na njega traži u religiji. Ja odbijam verovanje u bilo kakvu religioznu misteriju, ali prihvatan da u ljudskom životu postoje izvorni fenomeni, izvorne misterije, koje, u ostalom, prestaju da to budu kada se u igru uvede razum. Smrt je jedna od tih misterija.

— Pošto je beskorisno obrađati se nebu, ko može da pruži odgovor na tu misteriju?

— Razum, rekao sam. Setite se: antikvar je dobio odgovor od svoje žene tek kada ju je sahranio, to jest tek kada je počeo da se ponaša normalno, s njom i sa samim sobom.

— Zar to ne znači da čovek ulažući nadprirodnu volju u nešto može da izide iz okvira prirode?

— Ne, to samo znači da se jedna prirodna neminovnost, u konkretnom slučaju smrt, MOŽE razumeti, ali pod uslovom da se shvati samo kao takav jedino kao takva.

Jedan aforizam Kloda Avlina: Sve je dobro što se dobro završi, pošto se sve završava smrću. Jedini strasan trenutak, to je što čovek mora umreti da bi bio mrtav.

I to je sve. Boga nema, jer Avlin kaže: Trajati, trajati, Gospode! Sve što nama nedostaje poklonili smo tebi, da bi nam ti to vratilo. Naše drhtave ruke stvorile su Tvoje Ruke na kojima svet leži tako kao novorođenče u toplim rukama majke. Naše zažarene noge, ogrubele, priljubljene za tlo, koje tako često izdaju naše napore, stvorile su Tvoje Noge čija stopala nisu dotakla ništa čestito. Naše srce... Naš glas... Naše suze... Naš pogled koji se svake noći sklapa da bi nas navikavao na smrt, stvorio je Tvoj Pogled preko koga se nikada nisu navukli kapci; i kada bude došao čas da izčeznemo, ti ćeš nam ga pružiti kao ogledalo, da bismo poverovali da su to NAŠE

oči spremne da uvek ostanu sjajne. Trajati! Zbog toga smo ti poklonili divnu laž o Tvojoj večnosti.

Jedan od povoda za ovo viđenje sa autorom. Jednim od osnivača Kluba francusko-jugoslovenskog prijateljstva u Parizu, bila je i jedna malo neobična izložba sto pet poznatih slikara našeg vremena koju su Parizani nedavno mogli da vide u Muzeju modernih umetnosti.

Sto pet slikara, sto pet manje ili više različitih tehnika, odgovorili su na jednu zajedničku temu koju im je Klod Avlin predložio svojom pesmom „Ptica koja ne postoji“.

— Kako ste došli na tu ideju?
— Interesovalo me je da vidim kako će ljudi reagovati, kako će na jedan drugi umetnički način izraziti su „pticu koja ne postoji, a koja bi, ipak, volela da u sebi oseti strah od smrti, ili želju za životom“.

— Rezultat?

— Sto pet slika, sto pet ptica.

— Uspeh?

— Izložba uskoro polazi za Ameriku.

— Poznata imena?

— Između ostalih: Celebonović, Mihelić, Zoran Petrović.

— Fikcija ili realnost?

Poslednje pitanje ostalo je neizgovoreno. Ipak je sve jasno. Jer kako kaže sam Klod Avlin, „jedan znanst je odvratn samo onda kada se njime produžava nešto što je izbežljivo: lekar može da produži bolest svog pacijenta, advokat raspravu svog klijenta...“

A pisac?

Između fikcije i realnosti postoji, ipak, ogledna razlika.

iskoristiti naš potencijal i prilagoditi ga svetskom tržištu.

To možemo učiniti samo ako se oslonimo na vas, mlade ljude, jer vi pored stručnih kvalifikacija posedujete i sposobnost da za relativno kratko vreme prođete kroz naš biro i laboratorije i upoznate velikoserijsku proizvodnju, da osposobljeni preuzmete odgovorne naučno-istraživačke i rukovodeće funkcije.

Mi računamo mnogo više na vašu želju za afirmacijom i na živahnost vaše fantazije nego na stručno iskustvo jer ćete ga kod nas steći. Vaša predznanja upotrebite kroz staž, čija će dužina zavisiti od vašeg entuzijazma.

Ukoliko se program Elektronske industrije podudara sa Vašim mogućnostima i željama za uspehom na stručnom polju ili ako želite nešto bliže da doznate pišite ili pošaljite molbu Centru za obuku kadrova Elektronske industrije Niš.

(Borba, 1. V 1964. Beograd.)

„POLJA“ uređuju: Jasna MELVIN-GER, Miroslav EGERIC, Želimir PETROVIĆ, Ivan BANJAI, Petar MILOSAVLJEVIĆ, Mileta RADOVA-NOVIĆ (glavni i odgovorni urednik) i Laslo KAPITANJ (izbor likovnih priloga i tehnička oprema)

List izdaje NIP „Progres“, Novi Sad.

Rukopise treba slati na adresu: Redakcija „Polja“, Novi Sad, Vase Stajića 1. tel. 23-22.

Neobjavljeni rukopisi se ne vraćaju. Pretplata na 10 brojeva 500 din. Pojedini broj 50 din. Pretplata se upućuje na adresu: NIP „Progres“, Novi Sad, tekući račun broj 151-11/1-514, sa naznakom za „Polja“

Stampa „Forum“, Novi Sad.

Meter: Mita Dejanov